

Název pohádky: Psí princezna

- **Autor:** Evžen Hofmann, Patrik Hofmann
- **Loutky obsazení:** Kašpárek, Král, Honza, Čarodějnice, Pes, Princezna, Vodník, Drak
- **Rekvizity:** kouzelný prsten (není nutné – lze doplnit text o poznámku, že je prsten maličký a lze jej vidět jen z blízka)
- **Doba hry:** 15 minut (Bez výměny kulis)

Předmluva

Loutkoherec drží Kašpárka na dlani a ten začíná promlouvat k dětem:

Kašpárek : Děti, znáte mě? Já vím, že mě znáte, já jsem Kašpárek a jí jsem vám dnes přišel povědět takový příběh. Stalo se to už před mnoha a mnoha lety, když se v chaloupce v našem království usadila čarodějnice. Ani dobrá, ani zlá. Občas mladé dívce přičarovala ženicha, ale ten ženich byl hloupý, a ani se té dívce nelíbil. Jindy zase bylo sucho a sedláci chtěli, aby přičarovala déšť. A přišla vám taková povodeň, že jim celou úrodu spláchla do řeky. Zkrátka to byla taková trochu nešikovná čarodějnice. Ale my se teď podíváme k čarodějnici do její chaloupy.

1.obraz – Domov Čarodějnice

scéna **Intebubak č. 16B**, osvětlení s červenými filtry..

Čarodějnice : Kam jsem to jen dala, že by tady, nebo snad tady. Muší nohy mám, hadí ocásky taky, a tady je dračí krev v hrníčku, mandragora, ale ten černobýl, kam jsem to jen mohla dát, to už jsem tak zapomětlivá.

Král (vchází po zaklepaní) : Pěkné pozdravení, paní čarodějnice.

Čarodějnice (rozhlíží se) : Ale, koho nám to tady čerti nesou.. A podívejme, jeho královská jasnost. To jsou k nám hosti. Jen se u mě hezky posaďte, dáte si hrníček čaje zapomnění, nápoj lásky, nebo snad šálek kávy?

Král (rozhlíží se) : Děkuji, postojím, nechci čaj ani kávu. Ty tady máš ale nepořádek. Že se nestydíš. Kdy jsi tady naposledy uklízela? Jak v tom vůbec můžeš žít?

Čarodějnice : Uklízela? To už bude nějakých 156 let. To jsem byla ještě mladá babizna.

Král : No ovšem. A takové doupě já trpím ve svém království.

Čarodějnice : Ale pane králi, proč hned tak zhurta? Co by si jeho jasnost přála?

Král : Máš štěstí, potřebuji Tvou pomoc?

Čarodějnice: A co potřebuješ, králi?

Král : Půjď za mnou na hrad, tam ti všechno povím. A nezapomeň se vykoupat, umýt zuby, vyčistit boty a vyprat hadry.

2.obraz – Královský palác

scéna **Intebubak č. 7**, osvětlení s červenými filtry..

Král sedí na svém trůnu, vtom je slyšet zaklepání a vchází čarodějnice.

Čarodějnice : Dobrý den Vám přeji, králi, doletěla jsem k Vám zdáli. Byla jsem na koštěti, zvědavá, zda doletí. To vám byla ale cesta, takové počasí.

Král : Vítám Tě zde, čarodějnice. Potřebuji Tvou pomoc.

Čarodějnice : A co potřebuješ, králi?

Král : Mám krásnou dceru, ale nikdo o její kráse neví. Mám chytrou dceru, ale nikdo o její moudrosti neví. Mám pilnou dceru, ale nikdo o její pracovitosti neví. A kdo ji spatří, neví, že je to princezna.

Čarodějnice : O takovou princeznu se přeci všichni princové musejí ucházet. Čím to tedy je, králi?

Král : Nuž, je čas seznámiti Tě s ní... Adélko, poběž ke svému tatínkovi.

Přibíhá pejsek.

Čarodějnice : Veličenstvo, pobíhá Vám tady nějaký Alík.

Král : Jaký Alík?! To je Adélka, dcera má jediná. Spanilá, moudrá a pracovitá. Zlý čaroděj Mrakomor, který sídlí za sedmero horami a sedmero řekami, se do mé dcery zamiloval. Dorazil na náš hrad s velkým průvodem stvůr a oblud a chtěl pojmout Adélku za ženu. Avšak nezískal si srdce její, neboť poznala, že je vychytralý, zlý a chamtivý. Když ho odmítla, zlý čaroděj ji zaklel mocným kouzlem, a v tu chvíli ji proměnil v pejska.

Čarodějnice : Zním to kouzlo, jsou to velmi mocné čáry. Víím, že chtěl Tvou dceru zaklít ve vlčí obludu, ale protože byla tak krásná, moudrá a pracovitá, nemělo kouzlo takovou sílu.

Král : Při svých zkušenostech a umu zajisté zlomíš to kouzlo nečisté. Co si za odměnu žádáš?

Čarodějnice : Dobře se v Tvé zemi žije, do polévky plži, zmije, a byliny jedovaté, což mnohému mysl mate. Nechej mě zde, králi, dožít. Tobě, Tvému lidu sloužit.

Král : Necht' se splní Tvoje přání, nuž konej, co umíš.

Čarodějnice : Jen mladík ušlechtilého srdce dokáže vrátit Tvé dceři její pravou podobu. Ten, pro kterého obyčejné věci znamenají více než moc a bohatství, zničí to kouzlo navždy a pojme Tvou dceru za ženu. Dej mu vybrat mezi pytlek zlaťáky napěchovaným, korunou královskou, či čtyřnohým tvorem, který mu nabízí věrnost, lásku a přátelství. Jestli dobře zvolí, bude kouzlo nadobro zlomeno. Předtím však ještě musí vytáhnou kouzelný prsten z hlubokého jezera a s jeho pomocí porazit zlého draka, který sídlí v nedalekých skalách.

Král : A kde najdu takového mladíka?

Čarodějnice : Vím o jednom. Můžu ho pro Tebe zavolat. Honzo, jsi tady někde?

Vstupuje Honza

Honza : Kdopak mě to volal? A, Vaše královská jasnosti

Král : Vítám Tě na hradě, Honzo.

Honza : Oč mě Vaše jasnost žádá?

Král : Mám pro Tebe tři nelehké úkoly, Honzo.

Honza : Pokusím se splnit vše. Oč mě žádáš, králi?

Král : Daleko odstud je hluboké jezero, které ukrývá kouzelný prsten. Vytáhneš-li jej, a s jeho pomocí porazíš zlého draka, královská odměna Tě nemine.

Honza : Udělám vše, co bude v mých silách, králi.

Král : Děkuji, Honzo. Máš nejvyšší čas vydat se na cestu.

Kašpárek (vypravěč) : A tak se Honza vydal na dalekou cestu směrem k tomu jezeru s kouzelným prstenem. Jak tak šel, občas se zastavil, aby se najedl nebo napil, a občas zaklepal na dveře chaloupky u dobrých lidí, kteří ho nechali přespat. A jak tak šel, jednoho dne narazil na palouček, na kterém uviděl sedět vodníka.

3.obraz – Palouček

scéna **Intebubak č. 3**, osvětlení se zelenými filtry..

Honza : Ale, copak Ty tady děláš, příteli vodníku? Vypadáš unaveně.

Vodník : Copak Ty tady děláš, Honzo? Já jdu již několik dní, byl jsem navštívit svého přítele, vodníka Kvákala ze sousedního království, a cestou jsem zbloudil, došla mi voda i chléb. Jsem k smrti unaven, už ani nevím, kde je ten můj rybníček, bre ke ke.

Honza : Ale vodníku, přeci támle je Tvůj rybníček. Tamtím směrem. Včera jsem okolo něj šel. A pojď, posadíme se spolu, najíme se a napijeme z mých zásob.

Vodník : Děkuji Ti, Honzo, zachránils mě. Už mám zase sílu na další cestu.

Honza : Nemáš zač, příteli, rád jsem Ti pomohl.

Vodník : Tak já už musím běžet. Hodně štěstí, Honzo, a děkuji.

Honza : Šťastnou cestu, vodníku.

Kašpárek (vypravěč) : A tak Honza pokračoval ve své cestě, a po několika dnech došel k nějakému jezírku. A my za chvíli uvidíme, jestli je to to jezero s kouzelným prstenem.

4.obraz – Jezero

scéna **Intebubak č. 13**, osvětlení se zelenými filtry..

Honza : Ale, to bude to jezero, které ukrývá kouzelný prsten. Copak si já jen počnu. To jezero je hluboké a nebezpečné. Ale ten prsten potřebuji, bez něj draka neporazím. Copak já si teď počnu. Kéž by mi tak někdo mohl pomoci. Kdo by mi tak mohl pomoci? Kéž by tady tak byl můj přítel vodník.

Vstoupí vodník

Vodník : Volal jsi mě, příteli?

Honza : Ani nevíš, jak rád Tě zase vidím, příteli vodníku. Potřeboval bych Tvou pomoc.

Vodník : A co potřebuješ, Honzo? Rád Ti pomůžu, je-li to v mých silách.

Honza : Dostal jsem od krále nelehký úkol. Ze dna tohoto jezera vytáhnout kouzelný prsten a s jeho pomocí porazit zulého draka, který sídlí v okolních skalách. Sám ten prsten jistě nevylovím. To jezero je hluboké a nebezpečné.

Vodník : Rád Ti pomůžu, Honzo, jsem přeci vodník, bre ke ke. Počkej tady, počkej.

Vodník se potápí do jezírka, chvíli hledá, a pak vytahuje prsten (kovový kroužek – Honza i vodník mají na ruce připraveny magnety). Vodník se vynoří a předává Honzovi prsten.

Vodník : Tady máš prsten, Honzo, ať Ti přinese štěstí, bre ke ke.

Honza : Děkuji Ti, příteli. Zachránils mě.

Vodník: Nemáš zač, Honzo, rád jsem Ti pomohl. Tak já už musím běžet. Hodně štěstí, Honzo

Honza : Šťastnou cestu, příteli vodníku, a děkuji.

Vodník odchází

Honza : Kde jsi draku, ukaž se.

Vylézá drak a rozhlíží se

Drak : Kdopak si to troufá. A tady je, nešťastník, a vypadá chutně. Mám hrozný hlad, že bych měl oběd?

Honza : Nejsem tvoje potrava, draku, nebojím se tě.

Drak : Každý se mě bojí. Ještě odsud nikdo živý neodešel.

Honza : Já se tě nebojím, draku. Podívej, co mám, podívej.

Honza ukazuje drakovi prsten, přistupuje k němu a dotýká se jej prstenem.

Drak : Prsten, kde vzal prsten, slábnu, proč, dochází mi síly, proč se to muselo stát.

Honza si sedne na poraženého draka, pak vstává a přichází král.

Král : Výborně, Honzo. Ani jsem nevěřil, že se Ti podaří mé úkoly splnit. Splnil jsi již dva, a nyní ten třetí, poslední. Co zvolíš, je jen na Tobě. Zde leží koruna královská, jsem již stár. Vem si ji, a vládni. Zde leží bezedný pytel plný zlatáků. Vem si jej a staň se nejbohatším mužem na světě. A zde pobíhá tento pejsek.

Příběhne pejsek

Král : Vem si jej a bude ti vždy na Tvých cestách věrným přítelem a pomocníkem. Co zvolíš, je jen na Tobě.

Honza : No, co bych si tak vybral. Tak koruna, to by nebylo špatné, být mocný, vládnout celému království. Ale ty peníze, to by taky nebylo špatné, být bohatý, nejbohatší na celém světě. Ale stejně, to všechno je pomíjivé, o to všechno můžu snadno přijít, jen přátelství je věčné. Už jsem se rozhodl, Jasnosti. Dej mi toho pejska, ať je mi vždy na mých cestách věrným přítelem a pomocníkem.

Král : Správně ses rozhodl, Honzo.

Setmí se, loutkoherec vymění pejska za princeznu, znovu se rozsvítí, Kašpárek se objeví na scéně.

Kašpárek : A tak bylo kouzlo nadobro zlomeno. Princezna znovu získala svou pravou podobu a byla ještě krásnější a moudřejší než předtím. Hned se do Honzy zamilovala a on do ní a brzy byla veliká svatba. Lidé z celého království se veselili a hodovali, pan král brzy předal vládu svému moudrému nástupci a i naše čarodějnice už prováděla jen dobrá kouzla, léčila lidi lektvary a bylinkami, a nakonec pomocí mastiček vyléčila i zraněného draka, který ale musel slíbit, že už bude hodný, už nikdy nebude lidem ubližovat a bude to království chránit. A tak všechno skončilo dobře, jak to v pohádce má být. A to je konec našeho příběhu.